

ще да може нѣщо да придаде нити да отземе отъ твое-то достоинство въ царство-то Божіе, въ областы-те на духовы-те. Макаръ какво му драго да е твое-то вѣнкашно сѣстоаніе, ты щешъ пакъ зато да останешъ въ Божіи-те очи такъвъ, какъвъ си по себе. Небесный-атъ Царь не сѣди по онова, какъ са сирѣчь кой показува; то е измышленіе на челоувѣческѣ-тѣ суетѣ, да сѣдиме по ситничарскій-атъ размеръ и по вѣнкашный-атъ видъ.

Ты нещешъ да са снуждишъ ни тогава, като та овори болестъ на постелкѣ-тѣ; защо болестъ въ твои-те очи не е нищо друго, но разрушеніе на твое-то тѣло, за кое-то знаешъ, чи е само едно гнило орудіе на твой-атъ духъ. Богъ го зема отъ тебе, за да ти даде въ променѣ друго, кое-то е много по свѣршено. Ако ли болестъ-та не е смъртоносна, то тогава знай, чи Богъ, като попуща на тебе болестъ, ище да та опомене, да са на това твое гнило тѣло не надѣешъ много. Но было макаръ какво му драго, ты щешъ и тогава да са радувашъ, като са разболишъ съ тѣло-то, а увѣренъ си, чи ти е душа-та здрава, и чи твой-атъ духъ, за ради болесты-те тѣлесны ни малко не страда. Ты не само що нещешъ да са адосукашъ, но щешъ и да вѣдешъ спокѣенъ, въ срдце-то си, ако смърть-тѣ покоси оныя, кои то сѣ ти наймилии. И они сѣ исто тѣй позвани какво-то и ты, само е то разлика, що сѣ они повѣрено-то имъ отъ Бога дѣло тука на земѣ-тѣ за нѣколко дни по рано отъ тебе свѣршили. Но въ мѣсто она пѣть, по кой-то сѣ тука на земѣ-тѣ ходили, отъ кой-то сѣ сега повыкани, ще да имъ покаже Богъ други новъ, и преизраденъ. Такъвъ и тебе очекува,